



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
Рев 5968/2021  
28.10.2021. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Тодорић адвокат из ..., против тужене ББ из ... чији је пуномоћник Радиша Јовић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2161/21 од 22.07.2021. године, у седници већа одржаној 28.10.2021. године донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2161/21 од 22.07.2021. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2161/21 од 22.07.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 257/2020 од 29.04.2021. године, у првом ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због повреде части и угледа узроковане јавним изјавама тужене од 05.04.2020. године и 06.04.2020. године у којима је неистинито означила тужиоца као особу која шири дезинформације да је позитиван на вирус COVID 19 и која узнемирава јавност, исплати износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.04.2021. године до исплате. У другом ставу изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног а до траженог износа од 500.000,00 динара, као неоснован. У трећем ставу изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2161/21 од 22.07.2021. године одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за душевне болове због повреде части и угледа. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора, и у истој се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизијом се посебно не указује на законске разлоге из члана 404. став 1. ЗПП-а – на правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, неујадначену судску праксу у овој врсти спорова, односно на потребу новог тумачења примењеног материјалног права. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.07.2020. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела износи 150.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић